

FOAIA POPORULUI

Prețul Abonamentului:

Pe un an 2 fl.
Pe o jumătate de an 1 „
Abonamentele se fac la Institutul Tipografic în Sibiiu
și la toate birourile filiale de abonament.

Apare în fiecare Duminecă.

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada
Măcelarilor nr. 21).
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Onorații abonați ai „Foi Poporului” sânt rugați a lua la cunoștință, că acesta e cel din urmă număr ce se mai trimite acelor care nu 'si-au reînnoit încă abonamentul. Ear' foaia pe așteptare nu o putem trimite.

Administrația.

Căsătoria civilă.

III.

Foile plătite din fondurile ce stau stăpânirii la îndemână, și scrise de Jidovi capuri plecate, care așa scriu precum le poruncește cel-ce-i plătește, adecă guvernul, trimbiță în gură plină că căsătoria civilă, cu toate împotrivrile desnădejduite ale bisericilor, are să ajungă a fi lege. Și poate să ajungă, poate să nu. Dar' noi să zicem că va ajunge și să cercetăm ce bine va aduce țerii guvernul prin această lege pentru a cărei aducere atâta se frământă, atâta se svêrcole și se sbate.

Căsătoria civilă în toate țerile unde introdusă a fost, numai stricăciune, mare, nespus de mare, a adus. A stricat moravurile, a zguduit temelia credinței și a bisericilor, a pustiit moralitatea și evlavia în popor, a fost pentru credința creștină aceea ce holera e pentru vieța oamenilor și filoxera pentru a vițelor de viie din a căror fructe atât de mult îi place să se îndulcească omenimea.

Eată ce s'a întemplat în țerile unde s'a introdus căsătoria civilă:

Legea e lege. Poporul silit a se supune legii, s'a supus. S'a supus de silă ca de voe bună, și legii despre căsătoria civilă. Lipsa preotului a început a nu o mai simți așa de des. S'a simțit oare-cum scos de sub înfrurirea fețelor bisericesti și atingerea cu ele, și aplecat slujbașilor civili: și nu au trebuit să treacă zeci de ani, până-ce moravurile bune au scăpătat în chip vedit; frica de Dumnezeu a scăzut, a prins a nu mai fi așa obștească; bisericile s'augolit; cărcimele s'au umplut: și azi în acele țeri este o adevărată pustiire în cele ale credinței și temerii de Dumnezeu. La biserică se mai duc oamenii mai mult de curiositate; în ea nu mai sânt evlavioși; vorbele sfintei scripturi și învățăturile sfintelor cărți nu se mai prind de ei, nu le mai intră în inimă, ci îi lasă cu totul răci, neatinși. Pustiu, pustiu înfiorător în inimi...

Cine ar putè spune că la noi altele, mai bune vor fi roadele și urmările căsătoriei civile?

Se va aduce legea, și va trebui să te supui.

Avem atâția notari, jumătate Unguri, jumătate Jidovi.

Poporul va fi silit să meargă să-'l „cunune” notarul ungar ori jidov; cu băiatul ca să-'l scrie în protocol va merge la notarul jidov; după carte de botez

va merge la notarul jidov. Domnul notar ungar sau jidov ungarit, va vorbi cu omul așa cum el are obicei, și cum lui îi place ca la unul ce nu mult îi pasă de acela cu care stă în față; și poruncă și îndrumare de așa având de sus dela cărmă, va apăsa și chinul și mai mult pe poporul nemaghiar, atât de urgisit aici în țeară la noi. Bietul om va vedè că nu mai are acum atâta lipsă de fețele bisericesti, și mai rar și tot mai rar își va aduce aminte de biserică și slujitorii ei. Ear' în inima lui locul temerii de Dumnezeu va fi cuprins prin temerea de zbirii stăpânirii lumești, de care va vedè că nu se mai poate feri, cum e zisa, nici în gaură de șarpe! Și nici la noi nu vor trebui să treacă prea mulți ani după aducerea acestei nenorocite legi, și ca și în alte țeri, unde adusă a fost, vom ajunge să vedem bisericile goale aproape cu desevîrșire, oamenii înstrăinați de ele, și cărcimele Jidovilor, ale acelor care mai tare se sbat și luptă ca să ajute guvernului întru aducerea acestei legi, cărcimele lor le vom vedè pline, îndesate. Și vai de țeara unde lucrurile ajung aci! Aci lunecarea pe ghiață păcatelor, necuviințelor și fărădelegilor merge repede și înfiorător înainte. Și toți oamenii cu durere de inimă pentru adevăratul bine al țerii zic, că după introducerea căsătoriei civile, țeara în scurtă vreme va ajunge în ceea-ce se ține de bunele și cuvioasele moravuri de azi, a avè înfășișarea unui pustiu trist și înfiorător!

FOIȚA.

UNDE EȘTI?..

*Unde ești tu cel-ce-mi farmeci
Gândul meu și visul meu?
Căci al tău dor mă frământă
Și mă chină mereu!*

*De es seara în grădină
Și privesc în sus la stele,
Făr' să vreau, pornesc pe față
Șiroiu lacrimile mele.*

*Eară stelele și luna
Vesele 'mi-se arată
Parcă vreau și ele-a-mi zice
Să nu mai fiu supărată,*

*Că sosî-va earăși vremea
Și 'ndura-s'a Dumnezeu,
Să 'mi-te aduc' aproape
Pe tine, iubitul meu...*

Băcia.

Sineșta Groza.

D o i n e.

De lîngă Făgăraș.

Culese de Victoria Aron.

Răsai lună și sui sus
Și-'i du badiului răspuns,
Du-'i răspuns și sănătate
Să iubească 'ntr'altă parte
Că cu min' nu se mai poate,
Că ș'atât' cât s'a putut
Am fost proastă n'am știut
Cu cin' treabă 'mi-am făcut.

Vai, badiță, dragi ne-avem
Ne-am lua, nu ne putem,
Că părinții nu ne lasă
Amândoi să ținem casă;
Și părinții nu voesc
Eu cu tine să trăesc...
Spune-mi, bade, din inimă
Bagă-mi maică-ta vre-o vină?
Io-'ți spun, mândro, din inimă
Că nu-'ți bagă nici o vină
Nici de mare, nici de mică,
Că tu ești, mândră, voinică;

Numai 'ți-a eșit vestea
Că tu ești, mândruțo, rea.
Nu te teme, badiul meu,
De omul harnic și rău,
Ci te teme bade, dragă,
De muierea rea și slabă.

Tu nu ești, bade curat,
Când te-am vîst dintâiașdat'
La inimă m'ai secat.

Cătu-'i lumea și lumea
Nu-i om frumos ca badea,
Când îmi vine badea 'n gând
Ies la poartă și mă uit,
Și mă uit în sus și 'n jos
Să mai ved un om frumos
Precum badița 'mi-a fost,
Da cu greu îmi voi afla
Să samene cu badea,
Că badea nu-i mare tare
Da cine 'mi-'l vede moare,
Că și eu când 'l-am vîzut
Tot cu moartea m'am bătut.

Ear' a împinge țeara spre acest pustiu spre acest iad: o cea mai mare fărădelege ce o poate săvârși o stăpânire, și pe carea cu capul în mână încearcă să o săvârșască stăpânirea noastră ungurească de azi!

Și e cu atât mai mare fărădelegea ce stăpânirea o săvârșește prin acest atac asupra bisericilor și tainelor lor, cu cât vede că țeara întregă, poporul întreg și de pretutindenea, cu Unguri cu neunguri, fi spun cu glas tare, că rea este, că păgubitoare este legea ce vrea să o aducă! Românii au fost cei dintâi care au început mișcarea de protestare încă în vara trecută, îndată-ce au înțeles despre ce e vorba, și din sinoadele bisericilor lor, precum și din nu mai puțin ca 50 de mari adunări populare, au strigat cu strigăt puternic că primejdie amenință biserica și că nu doresc acele legi, a căror trebuință deloc, deloc nu se simțeste. Acum, în iarna aceasta a pornit și biserica catolică cu credincioșii ei, Unguri, Nemți, Slovaci, etc. a ține mari adunări și a protesta contra aducerii legii despre căsătoria civilă. Guvernul nu! Nici urechia nu-l doare; el lucrează înainte, și ca să arunce nițel nisip în ochii lumii din afară, pune la cale pe fiii sei și ai lui Israel, pe Jidovi, să se adune și ei, și să adune și pe alți buni și nebuni de pe unde pot, și sub cuvânt de „adunări populare“, să facă cât se poate de mare tâmbălău și să voteze încredere guvernului în fața neîncrederii ce 'i-o votează adevărații credincioși ai bisericilor, și apoi răzimați pe aceste proptele putrede, merge înainte, zicând că doară *poporul însuși cere căsătoria civilă!* și mâne, Luni în 7/19 Ianuarie va începe *desbaterea legii în dieta țerii!*

Dacă guvernul nu ar vedea cu ochii nemulțumirea, și nu ar auzi însuși strigătele de nemulțumire, ai zice că în neștire lucrează la aducerea unei legi atât de păcătoase, și 'i-ai mai pute ierta aceasta,

dar' când între împregiurările de azi, între semnele de nemulțumire ce le-a dat țeara întregă, el totuși lucră pentru aducerea acelei legi, el săvârșește o fărădelege ce nu 'i-se va pute ierta nici de oameni nici de Dumnezeu!

Și de ce oare o săvârșește cu atâta orbire, cu atâta sânge rău, așa de cu capul în mână?

Am spus-o în ceialalți doi numeri unde am vorbit despre căsătoria civilă: numai și numai cu scop de a scoate popoarele, mai ales pe cele nemaghiare, de sub înfrurirea preoților lor, și a le trage, a le pleca, a le încovoia înaintea slujbașilor civili, Unguri și Jidovi-ungurisați, ca doară-doară mai cu ușor va isbuti să le ungurizeze!

Toate pentru acest vis nebun și peste putință! De dragul acestei închipuirii bolnave că adecă țeara asta va ajunge totuși odată ca în ea necum oamenii să mai vorbească, dar' nici paserile nu vor să mai cânte decât ungurește — de dragul acesteia jertfește stăpânirea maghiară totul, totul, credința, moraruri bune, biserică, și ar jertfi și pe Dumnezeu însuși!

Ticăloșii!

Deși o știe și o vede și o simte el însuși, guvernul. că căsătoria civilă aduce țerii mare stricăciune, nespuse de mare; că strică moravurile, că zgudue temelii credinței și a bisericilor, că puștiește evlavie poporului și moralitatea lui, că este pentru credința creștină aceea ce holera e pentru viața oamenilor și filoxera pentru a vițelor de viie din a căror roade atât de mult ne place a ne îndulci!...

Și totuși o face!

Pe noi însă ne mai mângăie și în aceste împregiurări destrămoare nădejdea, că poporul românesc nu va cădea nici sub greutatea acestei lovituri păgâne. Prea îl cunoaștem noi pe Român om luminat de Dumnezeu întru toate ale sale lucrări,

decât ca să ne spăriem prea tare; și credința avem că el, iubitor de Dumnezeu și cinstitor al legilor lui nici de această ispită a diavorului nu va pute fi împins și dus pe ghița păcatelor și a propriei sale periri!

Dee D-zeu ca așa să și fie!

im.

Al doilea proces de presă al „Foi Poporului“, pornit împotriva ei pentru scrisoarea dlui *George Petrovič* publicat în nr. 24 al ei, să va pertracta la 1/13 Martie a. c. în Cluj. Vor sta pe banca acusatilor (pîrîților) dl *G. Petrovič* ca autor al scrisorii, dl *Ioan Russu Șirianu* ca redactor răspunzător, și dl *Ioan Popa Necșu* ca răspunzător pentru tipar. Si ear' o să vedem trei jertfe căzute pradă furiei nebune a stăpânirii noastre ungurești!

Di Dr. Vas. Lucaciu fusese la 29 Dec. n. anul trecut pus, ce-i drept, pe picior liber, dar' sub îndatorirea ca în timpul celor două luni cât ar mai fi avut încă de a sta prins, să se poarte „bine“, căci îndată-ce va mai face ceva, adecă îndată-ce va intra de nou cu aceeași hotărîre în lupta politică (căci pentru acest „păcat“ a fost închis), va fi de nou dus la închisoare. Acum în 12 Februarie n. dl *Lucaciu* a scăpat de tot, plinindu-'i-se vremea osândeii, și așa a scăpat și de sub ochii poliției. Din acest privilegiu, în Budapesta s'a dat la 12 Februarie n. un mare banchet în onoarea dînsului, despre care se telegrafează că a isbutit strălucit. Au luat parte la dînsul peste o sută de persoane, între care și opt Slovaci. Primirea ce s'a făcut martirului și familiei sale a fost foarte însuflețită. Amănunte despre acest banchet vom da în numărul următor.

Din Abrud se vestește, că la 4 Februarie nou, s'a ales acolo din nou comitetul electoral politic, în adunarea ținută în hotelul „La Româncuța“. Însuflețirea a fost neobișnuit de mare în această adunare. În noul comitet au fost aleși următorii domni: *Iosif Crișan* și *Dr. Vas. Fodor*, avocați în Abrud; *Grigore Sima* al lui Ion, preot; *Nicolae Baeșan*, preot în Bucium; *Ioan Băbuțiu*, preot în Bucium-Șasa; *Candin David*, proprietar de mine în Bucium; *Aurel Danciu*, director și mare proprietar de mine; *George Lupu*, ales preot în Roșia; *Ioan Major*, preot în Roșia; *Nicolae*

Pestii nevestei

de Dumitru Popu.

Într'un sat ca alte sate
Nici aproape nici departe,
O nevestă ș'un bărbat
Trăia ca și alții 'n sat.
Și nevasta se gândia:

„E bogat bărbatul meu
Și de lucru nu-'i el rău,
Ei dar' inima mea cere
Alt om și mai pe plăcere“.
Și nu mult 'i-a trebuit
Până 'n sat ea 'și-a găsit
Un drăguț bun de iubit
Tocmai precum 'l-a dorit.

Dar' bărbatul ei cuminte
A văzut el dinainte,
Că drăguța lui nevestă
Cum așteaptă la fereastră
Și-'i stă capul tot pe ducă
După-ce-odată se culcă.
Ș'odată cam supărat
Prinde nevasta de cap,

Ș'o bate și o mai scapă
Că vezi bine 'i-a fost dragă,
Așa așa a ținut
Până iarna a trecut.
Când era în primăvară
De se lucră 'n câmp afară,
Nevăstuța din cel sat
Mult și mult capul 'și-a spart,
Ce să lucre, ce să facă
Bărbatul să n'o mai bată,
Ce să lucre, ce să dreagă
Ca nici dragul să nu-'și piardă.

Bărbatul om nepătit
Plugurile 'și-a tocmit,
Și când eșiau zorile
Mergea cu plugurile,
Cătră margine de sat
La arat, la sêmănat...
Nevăstuța lui frumoasă
A rămas singur'acasă
Și 'ntemplantă cum a dat
Dela oameni din alt sat
Doi pești vii a cumpărat.

Dar' gătind ea, prânzul trece
Și soarele-'i la amiaz,
Ear' acum s'apucă dînsa
De să spală pe obraz:
Se schimbă și se chichește
Și când e gata pornește.
Peștii încă-'i duce ea
Numai dracu ști ce vrea,
Cându-'i aproape de pământ
Bărbatu-'i trecea arând
Nevăstuța lui se pleacă
Și pune doi pești pe breazdă
Acolo unde bărbatul
Avea să vină cu-aratul.

Și apoi s'a înturnat
Dela locul de arat,
Și se face ca-și-când
Ar fi venit de curînd,
Și când bărbatul se ivește
Cătră locul cel cu pește,
Ea cătră el se pornește
Bărbatul când dă de pește,
Stă în loc, boii oprește
Apoi și el se gîndește

Lobonțu, privatier în Abrud; Nicolae David al lui Gheorghiuță, proprietar de mine în Bucium; Alexandru Danciu, preot în Bucium; Lanes Furchescu, proprietar de mine în Abrud-sat; Simion Dandea, proprietar în Bucium; Dumitru Goia, preot în Sohodol.

*

Congresul naționalităților. Comitetul partidului nostru național în ședința ce a ținut-o la 3 Febr. în Cluj, a hotărât între altele, ca la congresul naționalităților ce se va ține în curând, să iee parte și partidul național român, prin trimișii sei. Nădejduim mult dela acel congres care va lega mai tare națiile apăsate din această țeară, în fața asupritorilor unguri, și vor urma apoi o luptă și mai încurajată, mână în mână.

Masa poporală

dată în onoarea dlui *Septimiu Albini*, întâiul redactor al „*Tribunei*”, la sosirea d-sale în Sibiu din închisoarea din Seghedin, a fost din seamă afară însuflețită și înălțătoare.

După-ce publicul umpluse sala cea mare dela „*Gesellschaftshaus*” și se așezase în giurul meselor, cătră oarele 3 o deputațiune de țerani a invitat pe dl Albini la masă. Deși obosit încă de călătorie, dl Albini a urmat invitării și a venit.

La intrarea în sală cei de față l-au întâmpinat cu aplause și strigăte furtunoase de „Să trăească”. Petrecerea a durat până cătră oarele 5 și în tot timpul acesta a domnit cea mai mare însuflețire. În cursul petrecerii s'au ținut mai multe vorbiri. Cel dintâiu care a luat cuvântul a fost dl *Drd. August A. Nicoară*, candidat de avocat în Deva, care a însoțit pe dl Albini până aici. Vorbitorul a arătat însemnătatea poporului român la porțile Răsăritului și a sfârșit golind păharul în sănătatea martirului dintre noi, dl *Septimiu Albini*. După dl Nicoară a vorbit dl *Septimiu Albini*. În cuvinte călduroase dl Albini și-a spus mulțumirea de care e pătruns văzând, că românimea întreagă e cunoscătoare de sfințenia cauzei, pentru care aleși bărbați naționali sufer chinurile grele ale închisorilor ungurești. Dl Albini de încheiere zice că doarește ca cauza pentru care a suferit și e gata a suferi totdeauna să ajungă la bun sfârșit. Cuvintele dlui Albini au născut o însuflețire de nedescris. Aplausele și strigătele de „să trăească” nu voiau să mai înceteze.

Au mai vorbit țeraul *G. Dordea*, preotul din Ocna *Isaia Henteș*, fiecare dorind vieață și statornicie adevăraților luptători naționali. Dl *A. Nicoară* în un al doilea discurs al seu, a vorbit de dragostea ce Românii o au azi față cu frații *Slovaci*, rugând pe reprezentantul Slovacilor, dl *Gustav Augustini*, colaborator la „*Tribuna*”, să talmăcească simțemintele acestea aliaților (însoțitorilor) noștri. Dl *Augustini* mulțumește în cuvinte călduroase pentru iubirea și dragostea de care s'a vorbit, cu atât mai mult, cu cât Maghiarii printr'un proverb caută să batjocorească pe poporul slovac. Sfirșește făgăduind, că nu e pe lume putere, care să despartă pe aceste două popoare.

Dl *Isaia Popa*, la dorința celor de față a cântat mai multe cântece populare. Vocea din seamă afară plăcută și puternică a dlui Popa a stîrnit mare plăcere în public.

După aceea cu învoirea întregii adunări domnul *Septimiu Albini* a trimis martirilor noștri din Seghedin următoarele telegrame și anume:

Dl *I. Russu Șirianu*: „În momentul sosirii mele uriașa adunare românească cu însuflețire Te salută și Te doarește din inimă”.

Dl *Svetozar Hurban Vajansky*: „În momentul sosirii mele poporul românesc adunat cu însuflețire Te salută și declară a rămâne totdeauna cu Tine și nobilul popor slovac”.

Cătră oarele 5 dl *Septimiu Albini* mulțumind încă odată pentru frumoasa primire ce i-s'a făcut, spune, că având lipsă de odichnă în urma îndelungatei călătorii, se vede silit a părăsi această însuflețită petrecere.

Mulțimea adînc pătrunsă de iubirea cătră dl Albini, de care numai cu greu se poate despărți, a ținut să-l petreacă până la locuința sa. Ajuns aici publicul a cântat „*Hora unirii*”, apoi primarul din Porcești, țeranul Grecu, a rostit un frumos discurs în onoarea martirilor noștri naționali, al căror vrednic chip frunțas este dl *S. Albini*. După „*Deșteaptă-te Române*”, și apoi publicul în aceeași ordine desevășită s'au îndepărtat.

Primirea ce i-s'a făcut dlui Albini este cu o dovadă mai mult despre legătura strînsă ce este între poporul nostru și conducătorii sei. Ea dă de gol birfelile dușmanilor noștri, care mereu trimbiță că lupta noastră națională este lucrarea numai a unor agitatori, în vreme ce poporul nu știe nimic. În același timp țeranul român a dovedit și cu acest privilegiu, că este constiu de drepturile sale.

Gura păcătoșului...

Gura păcătoșului grăește și ea câte odată adevărul. Jurnaliștii, care scriu foile ungurești, sînt când vorbesc despre neamul lor și despre al nostru, toți și totdeauna nește păcătoși josnici întru-cât despre sineși și neamul lor totdeauna vorbesc însutit de mult bine decât s'ar cuveni, și coperindu-și toate scăderile și toate părțile hidoase, ear' în noi ne-voind să afle nimic bun, ci totdeauna numai rău și ear' rău, — și din gura lor păcătoasă arare-ori răsare adevărul.

De aceea trêbue să ne prindă oarecum mirarea, când aflăm în o foaie ungurească din Cluj, „*Erdélyi Híradó*” dela 31 Ianuarie un articolu, în care se spune adevărul despre „floarea” și nădejdea „cavalerescei” nații ungurești, cum se numesc ei pe sine, — despre tinerimea maghiară de azi.

Articolul, de care vorbim poartă titula „*Tinêrul în societate*” (adecă în mijlocul oamenilor). Decât că foaia clujană trêbuia să mai adaugă două cuvinte ca să fie deplin curat ce vorbește, și să fi zis: „*Tinêrul maghiar în societatea maghiară!*” căci într'adevăr numai pentru tinerii maghiari să potrivească zise de ea, și anume să potrivească pentru ei de minune!

Scoatem câteva părți mai luminoase din acest articolu, pe acelea în care gura păcătoșului s'a scăpat mai tare de a spus adevărul! Cuvintele închise în paranteză sînt adause dela noi.

„Băiatul ieșit din gimnasiul inferior (adecă care a gătat și el patru clase) — se zice în articolu — crede despre sineși că este deja om crescut, și în fudulia lui nu mai cunoaște nici un altul mai pe sus. El se crede ținta și mijlocul tuturor privirilor din lume. Judecata lui e silită, tot înspre sine trăgătoare, și seacă!

„De vină sînt părinții. Cu bucurie privește tatăl nemeș (maghiar), că ce pompos știe trage fiu-seu, (puiu de nemeș) din țigară.

Cum se află-acolo pește
Neștiind el cum și ce-i
Strigă la boi eară „hei”;
Când sosește la nevastă
Zimbește pe sub mustață
Își bagă o mână 'n straiță
Și-i aruncă pești 'n brață,
Nevasta face 'ntrebare
Că peștii de unde-i are?
„Ia i-am aflat în pământ
Tocmai acuma arând”,
Nu mai spune mei bărbate!
Să găsești pești la arate,
Poate-că i-ai cumpărat
Dela vre-un om din alt sat?
„Ba nevastă, ba, zic zău,
În pământ i-am aflat eu
Pot pune și jurământ
Că i-am aflat chiar arând”.
Nevăstuța cam zimbește;
Numai ea ști ce gândește;
„Nu te mai gândi nevastă
Prinde peștii dute-acasă
Și-i pune cină pe masă”.

Ea acasă s'a 'nturnat
Un pește 'n apă-a băgat
Ear' pe altul l-a tăiat,
Și frumos l-a curățit,
Și-n ouă la tăvălit,
La ojină și-a pofțit
Pe drăguțul mult iubit,
Ear' fiind o zi de post
La bărbat i-a fript un borș *)
Când a fost de s'a 'nsărat
S'a 'ntors și-al ei bărbat;
Ear' când cina se se pună
Nevăstuța lui cea bună,
Pune borșul cald pe masă
Și chiamă bărbatu-'n casă.
El trudit și ostenit
Tot la pește s'a gândit,
Cum s'a ospăta din el
Fiind pește tinerel.
Dacă-a văzut că e borș
Toată pofța i-s'a 'ntors,

*) borșe apă acră făcută din țărița de grâu folosită în loc de oțet.

Și-a 'nceput a 'ntreba:
„Nevăstuță draga mea,
Unde-s peștii ce i-am dat?
Ce la holdă i-am aflat?
„Bărbate nu ești curat
Nici ești limpede la cap;
Ce fel de pești de aflat?
Ori poate ai nebunit
De poftești tu pește fript?
Du-te pentru Dumnezeu
Nu te scula 'n capul meu,
Să-ți dau pește de mâncat
Ce la holdă ai aflat!
Ear' de cumva ești nebun
Atunci la sat se te spun...”
Bărbatul s'a 'nfuriat
Prinde nevasta de cap,
Și i-a dat și ear' i-a dat
Până-ce s'a săturat,
Nevasta dac'o scăpat
Satul de-alungu-o luat
Ear' bărbatul după ea:
„Unde mergi nevasta mea?
Unde-s peștii ce i-am dat?”

„Tinărul (*maghiar*). nedesvoltat, fără știință, dar' încă nestruciat, începe a umbla între oameni (în societăți). Societățile (*maghiare*) însă ascund în sinul lor *venin* pe seama băiatului în desvoltare! În sufletul primitiv al tinărului fiecare înțurire din afară lasă după sine urme adânci, dar' răul (de care e grea ca stupul societatea *maghiară*) mult mai adânci decât bincl!

„Astfel apoi se formează sufletul gol, sec, (al Ungurului) și caracterul nehotărît (ba păcătos chiar!) El pășește în viață pe atunci pe când ar trebui să adune încă puteri pentru lupta vieții. *Pășește nepregătit, dar' cu o încredere ușuratică, flușturată!*

„Încordata luptă pentru existență (pentru a avea fiecare ce-i trebuie) tot mai mult lățește *neșdarea* (față de binele obștesc. Da, așa sînteți toți! Numai de voi, de pungile și de rudele voastre vă gândiți, de binele obștei ce vă pasă? Doar' nu pentru binele acelei obște, a poporului, sînteți puși și ținuți cu puterea pe grumazul lui!)

„Fiecare trădește numai pentru sine! (Oh, ce adevăr te scapi să spui despre voi înșivă! Nu-ți pare cumva rău?) Înspre carierele (slujbele) prea umplute, se îmbulzesc (ca să ajungă în ele) nouă puteri, (mai bine ai fi zis: nuoi flămânzi de-ai voștri) *cu necruțătoare tragere tot cătră sine și dor de mărire.*

„Cum poate să stea sus în această luptă tinărul acela (ai uitat să adaugi *maghiar*) în care caracter tare nu e (ba nu e de loc!) și nici știință?! (Foarte ușor stă! și anume spriginit de guvernul vostru vitreg prin puterea baionetelor pușe la îndemâna lui).

„Căci caracterul lui (al tinărului *maghiar*) nu s'a desvoltat, **știința lui este nimica**, și el se crede pe sine putere judecătorească mai pe sus de toate! (Da! Și apoi grobianitățile și prostiile acestor tineri întocmai așa de „drăguți“ precum îi descrii aci, și cu cari umple guvernul din Pesta toate slujbele, începînd dela dobașul satului până la fișpanul comitatului, — sîntem osândiți să le suferim noi, Românii, oameni cuminiți și cuminiți de prea lungile suferințe, ear' de cutezăm să ne plângem asupra lor cu graiul ori în scris, ne dați tot pe mîna aceluia fel de capete sêci, ceva mai îmbetrânite în sêcătura, ca să ne judece, și infundați temnițele cu noi, voi ticăloșilor!)

„Căci două însușiri laudabile lipsesc tinerimii (*maghiare*) de azi! *modestia* (blîndeța) și puterea voinței. În chipul cel mai ușor

este atacat sufletul tinărului (*maghiar*) de dorul de a se îmbogăți într'o clipită, și ruinaîndu-i-se moralitatea ce îi e în desvoltare, el se cufundă sau în păcat sau într'o nelucrare puturoasă! (Ce bine îi-i cunoști domnule dela „Erdélyi Hiradó“ pe fii neamului tîu. Pagubă că numai acum o spui!)

„Nu avem noi (*Maghiarii*) nêsvînțe mari, conducătore, care să ridice și să curățe inimile, alor milioane! Bărbații mari ai noștri (*Maghiari*) s'au pierdut, (ba spune că nu 'i-ați avut nici-odată! și care au fost mari au fost tot străini, dar' nu din nația voastră) vremea de azi par'că s'a oboșit, nu pentru-că 'și-ar fi plinit deja marea ei lucrare, ci căci simte că așa sus ca cea de mai înainte de ea, nu se mai poate înălța!“

Drept ai! Și totuși nu vezi că ce nebuni sînteți cu toții, căci nêsviți totuși să vă mai ridicați foarte-foarte sus, acolo unde nici când nu veți pute ajunge! Nu vă vedeți voi prostia voastră, căci urechi aveți și nu anziți, ochi aveți și nu vedeți, căci nu este duh în gura voastră și minte în capul vostru!

Da, așa sînt tinerii *maghiari* tocmai pe tocmai cum D-ta coconule dela „Erdélyi Hiradó“ îi descrii, nește infumurați, flușturatici, și doritori a se îmbogăți repede și fără muncă, și cu aceștia umple draga noastră de stăpînire toate slujbele noastre, pe mîna acestora ne dă ca să ne chinue, să ne sugă, și să ne amărască zilele!

Gura păcătosului adevăr a grăit! „Erdélyi Hiradó“ din Cluj adevărul l'a spus despre fiii neamului seu! Noi o știam de altcum și o simțam asta de mult și vi-o spuneam și voaună, împintenașilor, dar' tot ne pare bine că acum o auzim și din gura voastră m.

SCRISORI.

Doi economi din *Archita* ne trimit o scrisoare mai lungă, în carea se plîng amarnic asupra învățătorului de acolo și a protopopului. Scrisoarea se sfîrșește astfel: „Încă ne rugăm,

domnule Redactor, fiind D-Voastră procopsiți la învățătură, mai îndreptați unde vom fi greșit ceva, și unde veți cugeta că e prea asupritor cuvîntul mai lipsiți, fiindcă noi am scris după a noastră pricepere; adevărat că ce am scris e tot așa precum am scris, și nu e neadevăr nimic din cele-ce am scris“.

Noi scoatem din această scrisoare numai unele părți, întreagă neputîndu-o publica. Eată ce se zice într'nsa între altele:

„Vă rog a da loc în prețuita și scumpa noastră foaie „Foaia Poporului“ acestei scrisori în care se arată binele și răul ce avem noi în comuna noastră *Archita* cu lucrurile școlii și ale bisericii. Noi în comuna noastră *Archita* avem un învățător de 2? ani, care n'a făcut nici un spor cu fiii noștri, ba le mai dă și pilde rele că îi injură și-i blastemă și îi pedepsește cu asprime bătîndu-i cu lemne“...

Descriu apoi țeranii și alte lucruri slabe despre învățătorul de acolo *George Pulca*, și spun că fiind vorbă de ridicarea plății la 300 fl. sătenii nu voiau să o ridice cîtă vreme va fi acest învățător. Dl protopop al *Sighișoarei D. Moldovan*, ni-se spune că le-a făgăduit că-l va ridica din post, și oamenii s'au învoit, dar' au rămas amăgiți că nici până azi nu e delăturat învățătorul lor neplăcut, și de aceea țeranii noștri care ne scriu, vorbesc foarte aspru despre dl protopop, ca unul ce ar fi cauza neînclăturării, spriginindu-l pe învățătorul și la Prea Veneratul Consistor. Spun că au făcut mai multe arătări la Consistor și nu le-a venit răspuns. Și acum oamenii sînt întristați și nemulțumiți și au început a se lăsa trași de vorbele și sfaturile alor vre-o cîtiva oameni de rea credință de acolo, care îi îndeamnă să-și părăsească legea ca să capete dela biserica unită deslegarea pe plac a cererii lor.

Mai departe se zice în corespondență:

„A sosit timpul, și a și trecut, pentru a se reîncl comitetul bisericesc. Dl protopop nici aici nu s'a înfățișat să iee socotelile și să înoiască pe jurați. Și așa în 25 Ianuarie c. v. s'a adunat întreg sinodul parochial de s'a reîncl el singur, fără protopop, ear' în noul comitet s'a ales și oameni nevrednici de a fi acolo“.

Am dat loc acestor șire lăsînd afară tot ce a fost vătămător și scris prea cu mult năcaz.

Cari 'i-am aflat la arat.
Ea plîngînd mereu fugia
Și la toți se jeluia
Că iubitul ei bărbat
Acum e stricat de cap,
Ba chiar va fi nebunit,
Că uitați ce a poftit
Ca să-i facă de mâncat
Pești ce el 'i-ar fi aflat
Astăzi la plug la arat!!
Oamenii s'au adunat
Și alții 'l-au întrebant
Să spună cum s'a 'ntemplat,
El la toți li-a povestit:
„Astăzi la plug am pornit
Și acolo am găsit
Peștii ce-am dat să-i gătească
De cină a mea nevastă.
La cină când am intrat
Pe masă borș am aflat,
Și de aceea fug pe drum
Că de-oiu prinde-o, s'o sugrum,
Că 'mi-a zis, că sînt nebun!
Ear' nevasta le-a strigat

„Acela-i bun de legat
Prindeți-l și îl legați
Nici un minut nu mai stați!“
Oamenii au cugetat
Că-i nebun cu-adevăr,
După-cum li-a povestit
Că la plug pești a găsit.
Și 'l-au prins și 'l-au legat
Și 'l-au dus acasă 'n pat
Și bătîi încă 'i-au dat
Că n'a vrut să stea legat.
Și tot satul s'a umplut
Despre ce s'a petrecut.
Acum bietul de bărbat
Sta legat la el pe pat
Și de-acolo arăta
În ce fel ar sugruma
Pe dragă nevastă-sa.
Ear' nevasta cea cuminte
Merge la Domnu părinte
Cu-ai sei frați și cu vecini
Ca să cheme popi străini
La bărbat să-i mai cetească
Mintea să 'și-o dobîndească.

Când a fost pe la 'nserate
Trei popi de pe alte sate,
Trei de-o-dată au sosit
Și s'au pus gros pe cetit.
Ear' nevasta cu drăguț
Buzunar avînd sub șurț,
Peștele ce 'l-a lăsat
Ea acolo 'l-a băgat,
Și când preoții-i cetia
Peștele-atunci îl scotea
La bărbat îl arăta.
Bărbatul atunci striga
Cătați popilor sub șurț
Că acolo-i un pescuț!
Ear' preoții-i răspundeau
Și cu toții așa-i ziceau:
„Zi tu Doamne miluește“
Nu-ți stee capul la pește,
Că din pește fêtul meu
'Ți-s'a stricat capul tîu,
Tot așa 'l-au sfătuit
Pîn ce-au gătat de cetit.
Ea peștele-l arăta
El mai tare le striga

Comlăuș, 5 Februarie n. 1894.

Onorate dle Redactor!

Poporul nostru din comuna Comlăuș, comitatul Aradului, văzând că zi de zi ne merge tot mai rău materialicește, a luat în timpul din urmă o hotărâre de a se ajuta consătenii între sine la cazuri de moarte, ca măcar în zilele acelea de grea încercare să se aducă familiei răposatului o mângâiere și un ajutor simțit.

Au hotărât adecă poporul după o bună înțelegere, ca să înființeze în comuna noastră o „Insoțire de înmormântare” care să ajute pe membrii ei a se îngropa după vrednicie și cuviință.

S'au întocmit statutele și s'au trimis Înalțului Minister de interne spre întărire, și ne-au venit înapoi întărite, și așa acum însoțirea noastră și-a început viața. Până acum s'au înscris ca membri ai ei peste 500 (cinci sute) de persoane din comuna noastră, solvind taxa de un florin de persoană, și așa însoțirea noastră are deja un capital de peste 500 fl. Când oare-care membru moare, ceilalți plătesc 10—20 cr.

Însoțirea a și ajutat până acum pe mai multe familii căror li-a murit câte un membru, și așa acelea n'au fost nevoite a merge și a se băga cu capul în jug la cutare perciunat de Ițig. La început a dat societatea câte două-zeci și cinci florini la un mort. Au intrat bărbați și femei până la 70 ani ai etății. Cei trecuți de 50 plătesc 2 fl., cei sub 50 de ani 1 fl. la intrare în însoțire.

Noi am văzut și vedem că e bine cu astfel de însoțire și de aceea am făcut-o și ne bucurăm de ea.

În Sânt-Anna, comună șvabească lângă noi, sânt trei astfel de însoțiri: una a bogaților Șvabi, cu taxe mai mari, una a clasei de mijloc și una a săracilor, și toți se ajută unii pe alții și nimeni nu e așa desnădejduit de grija banilor la moartea cutărui membru al familiei ce a fost și membru al vre-unei însoțiri!

Așa am făcut și noi și bine ar face să facă și alții!

C. P.

Noi ne bucurăm din inimă la auzirea unei vești atât de înveselitoare, cu atât mai virtos că tocmai „Foia Poporului” în cei dintâi numeri ai sei (vezi „Foia” ei din numerii 1, 2 și 5 din anul trecut) a vorbit despre folosul cel nespus de mare al acestor fel de însoțiri, ear' în nrii 5 și 6 din anul trecut a și publicat o mustră de

statute cum adecă au să se alcătuiască și întocmească acele însoțiri. Și ne-am bucura și mai mult când am auzi din mai multe părți vestindu-ni-se că oamenii s'au pus pe lucru și au înființat însoțiri de înmormântare. Red. „Foi Pop.”

CRONICĂ.

„Economul” nu s'a putut alătura la numărul de față, din pricina întârzierii numărului trecut, și așa ca să nu întârziem și cu numărul acesta am fost nevoiți a eși fără „Economul”. Va urma însă regulat de aci înainte.

*

Procesul Memorandului. Foile din Cluj aduc știrea, că pentru jurații ce vor figura în procesul Memorandului, care se va ține în luna lui Martie — se vor pregăti odăi tignite de durmit în ospătăria orașului „Reduta”. Tribunalul din Cluj s'a îngrijit și de întreținerea juraților. Fiecare jurat va primi o diurnă de 7 fl. pe zi. Aranjarea locuințelor costă 180 fl.

*

Se omenesc! În ședința dietei dela 9 Febr. n. s'au „înfocat” patrioții împintenați foarte-foarte! Era vorba de vremea când se înceapă desbaterile asupra legii despre căsătoria civilă. S'a hotărât ca Luni în 7/19 Februarie să se înceapă. În pauză, după ședință s'a pornit între deputații unguri *Ugrom Gábor* și *Miklos Gyula* un înfocat schimb de vorbe. Eșind deputații din sala ședințelor afară pe ambii, aci s'a petrecut ceva „drăgălaș” de tot. Deputatul *Eötvös Károly*, certându-se furios cu deputatul baron *Kaas Ivar*, a mers în dragoste față cu el așa de departe, că *'i-a strigat în gură mare om de nimic!* La ceea-ce deputații *Polónyi*, *Rohonczy* și *Szentiványi*, prieteni ai lui *Kaas* au prins și ei a răspunde lui *Eötvös* cu aceleași vorbe frumoase de „om de nimic! Bravo deputați! vă omeniți și vă intitulăți după-cum credeți că sântei vrednici! Bravo!

*

Despre cei 68 învățători înlăturați din posturile lor în comitatul Timișului, „Biserica și școala”, foaia oficioasă a diecesei române gr.-or. din Arad, spune, că acolo la Consistor nu se știe nimic, că Consistorul nu a căpătat nici o arătare oficioasă despre acel pas al slujbașilor unguri din fruntea

acelui comitat, și nici dela vre-un învățător că ar fi înlăturat. „De altcum după legile în vigoare — zice numita foaie — organele (slujbașii) statului nici nu au dreptul de a suspenda (înlătura) pe învățătorii confesionali. Dreptul acesta față de învățătorii confesionali compete (se cuvine) numai autorităților confesionale (adecă conducătorilor bisericii)”. Și zice că dacă totuși organele statului vor îndrăzni a face așa ceva, capii bisericii, își vor împlini datoria în puterea legilor și potrivit cu interesele poporului. E lucru vădit că slujbașii de prin comitate fac în astfel de cazuri lucruri fără nici un cap și fără nici un drept. Ni-o dovedește aceasta și porunca ministrului *Csáky*, care mai zilele acestea a dat poruncă celor din fruntea comitatelor, că atunci când hotărâse înlăturarea vre-unui învățător pentru-că nu știe limba maghiară, să-l încunoștiințeze despre asta și pe el (adecă să nu o mai facă așa de capul lor), și le mai cere el și alte deslușiri și arătări.

*

Mulțumită aduce dl *Ioan Georgescu*, învățător în Scoreiu, dlui Dr. Nicolae Șerban pentru-că trecând pe acolo la 29 Ianuarie a dăruit pe seama școlaii din Scoreiu 10 fl., din care să se cumpere școlaiilor cărți, tăblițe, caiete și alte recușite de scris.

*

Concert în sala cea mare dela hotelul „La leul de aur” da reuniunea română de cântări din Șebișul-săsesc, Duminecă în 18 Februarie. După concert petrecere cu joc. Prețul intrării 60 cr. de persoană.

*

Foc. Din Cățelul-romănesc, în Sălăgiu, ni-se trimite o veste tristă, că anume în 4 Februarie a izbucnit acolo foc în curtea plugarului *George Gălgău*, foc, care 'i-a nimicit tot ce avea el: casă, șuri, nutreț și bucate. Ear' ceea-ce e mai dureros e, că un nenorocit *Toader Cotor*, nădejduind că va pute scăpa ceva din ghiara focului, s'a suit în podul casei ca să dea jos bucate, dar' acolo fumul 'l-a înecat și bietul om a căzut și a ars acolo de viu, rămânându-'i acum în cap de iarnă orfană familia lui săracă. A mai ars și un vițel în grajd. Focul a sărit și a nimicit apoi și casa unui vecin *Filip*, cu tot ce era în giurul ei. Cetitorii, care ar binevol să ajute sărmanele familii, să binevoiască a trimite ce vor pute nenorociților în comuna numită.

*

Că să cate pe pescuț
Că se afla în jebuț.
Preoții s'au depărtat
Ear' nevasta 'i-a strigat
Năcăjitului bărbat:

„Vezi Ioane dragul meu
Asta 'ți-am făcut-o eu
Și tu de nu 'mi-'i jura
Că-'n toată viața ta
Nu 'ți-'i bate nevasta,
Atunci jur pe Dumnezeu
Că va fi precum zic eu;
Azi e Joi, dară pe Luni
Tu vei fi între nebuni!”
Ce să facăcel bărbat
S'a pus și 'i-s'a jurat
Că 'n toată viața sa
Nu 'și-a bate nevasta.

Și de-atunci bietul bărbat
Umbla eară deslegat,
Ear' nevasta eac'asa
Câte-odată-'l întreba:
„Nu cumva ai mai aflat”
Pești, bărbate, la arat?”

Strigături.

Strigături dela Cojocna.

Culese de *Dumitru Negru-Rad*, june econom.

Frunză verde măr galbin
Te iubesc, mândro, deplin,
Te iubesc cu dor și drag
Pentru tine ori-ce rabd.

Frunză verde de sălătă
Tot aștept vremea deodată
Să te văd a mea nevastă,
Tot aștept vremea ce vine
Să mă fac cununat cu tine.

Frunză verde-a iederii
Dragi îmi sânt ochii mândrii,
Hai, mândro, din sus de sat
Să stăm amândoi la sfat,
Să-'ți spun că te iubesc drept
Să dorm la tine pe piept.

Bată-le sfântu ce fete
Cum umblă de pupuiete,
Și-așa calcă din picioare

Par'că toate-'s domnișoare,
Frunză verde de ghiochi
La toate le trebue popi,
Frunză verde ca iarba
Nu vă stee nădejdea,
Că popii cum vor zări
Ca de ciume vor fugi.
Hop leliță cu viritcă
N'ai teamă, nu-'ți fie frică,
Că domn 'ți vei căpeta
Care cu ciure-a umbla.

Frunză verde crastavete
Mă lovește dor de fete,
Frunză verde ogărcău
Le-aș strînge 'n brațe meru,
Doar' m'a ierta Dumnezeu
Că cu-aceea nu fac rău.

Frunză verde de măr dulce
Vin, mândro, să tragem cruce,
Colea 'n vii din sus de sat
Sub cel măr răcătănat,
Făr' de popă și diac
Singular 'ți afu eu leac
Șoptindu-'ți de dor și drag.

„Vulturul“ foaia umoristică (de rîs) din Oradea-mare, a avut la 7 Februarie n. un proces de presă. Dl *Iustin Ardelean*, redactorul „Vulturului“ primise o scrisoare din public, la carea a răspuns în „posta redacției“. Dar' răspunsul dat 'l-a supărat pe procuror, cât 'i-a făcut foaiei proces, sfișitul căruia a fost că dl *Iustin Ardelean* a fost osândit de tribunalul din Oradea-mare la o lună de zile temniță și 30 fl. pedeapsă în bani. Bravo Unguri! Nici a face glume nu ne mai e iertat!

Prigontre reütăcioasă. Din comitatul Bihorului se scrie „*Tribunei*“. Comuna Șuștorogiu locuită curat de Români și de trei Jidani, până acum a avut de jude comunal pe un Ovreu. Solgăbirău a voit cu ori-ce preț, ca Jidanul să rămână în postul seu de jude comunal și mai departe, de aceea la alegerea de pe urmă numai pe dînsul 'l-a candidat. Deocamdată însă Șuștorogenii s'au împotrivit cu atîta stăruință voinței domnului solgăbirău. încât acesta a fost silit să candideze și un Român, care apoi nemijlocit fu ales de jude. Dar' aceasta într'atîta supără pe domnul solgăbirău, încât numai privilegiu cauă, ca să-și răsbune amar asupra Șuștorogenilor. Iată o pildă de răsbunare: În comuna Șuștorogiu, ca și în alte comune, locuitorii au datina a-și așeza lemnele de prisos pe stradă, așa însă, că acestea nu fac nici o pedecă, deoarece sunt așezate pe lîngă garduri, ba fiind pe stradă cam de obicei murdării, sînt de folos. Ne putem închipui uimirea Șuștorogenilor, când într'o zi după alegere de jude comunal se trezesc cu o poruncă a domnului solgăbirău, care sună astfel, ca fiecare locuitor al comunei Șuștorogiu, care are lemne așezate pe stradă, peste puțin timp să plătească suma de 15, 20 ear' unii 30 de florini sub nume de pedeapsă. Sermanii oameni nu au întăzariat, la sfătuirea bravului preot român din *Serbi*, *Ioan Beșan*, a incredința afacerea acestui lucru domnului avocat din Oradea-mare *Dr. Florian Duma*, dela care așteptăm ca afacerea încât se poate să o scoată spre binele Șuștorogenilor. Nu mai puțin ne măhnim că oficianții maghiari schimbă numele bieților țerani români, fără-ca aceștia se știe de așa ceva, pe ungurește. Așa d. e. din „Lascu“ au făcut „Laczkó“, din „Selăgian“ „Szilágyi“, din „Drișcan“ „Derecskei“ precum și numele comunelor românești. Așa d. e. din „Bratea“ a făcut „Barátka“, din „Spinuș“ „Tövisfalva“ etc. *Corbul.*

Din comitatul Caraș-Severin.

Culese de *Ioan Dragomir*, econom.

Ia auzi bălo Măriuță
Cum te strigă badea 'n frunză,
În frunzița pîrului
Pe dunga pîrului,
Las' să strige
Boala-'l mance,
Că nu strigă nici de-un rău
Ci strigă de dragul meu.

Sus în vîrfurile nucului
Cîntă puil cucului,
Dar' din jos la rădăcină
Cîntă cuca cea bătrână,
Dar' în sus pe crengurele
Cîntă două turturele,
Și nu-'s două turturele
Ci-'s două mîndruță-a mele,
Cu obrazu plin de-albele
Cînd le vîd inima-'mi pere,
Cu obrazu plin de sânge
Cînd le vîd inima-'mi plînge.

Sănătatea reginei României. O telegramă sosită din Neuwied vestește, că starea sănătății M. S. reginei României, care numai mai săptămîni trecute se ridicase din o boală a Sa, lasă de dorit. Atînsă pentru a doua-oară de influență, Maiestatea Sa era în săptămîna trecută într'o stare îngrijitoare. Acum este mai bine.

Petrecere cu joc se va ține Duminecă în 18 Februarie st. n. în sala „ospătăriei mari“ din Borosineu, al cărei venit va fi predat „fondului școlii române“ de acolo. În paușă se va juca jocul național „Călușerul“, de 12 tineri. Prețul intrării de persoană 1 fl.

Cununie. Dl *Ieronim Spornic*, notar în Veștem și d-șoara *Anna M. Stănilă* își sîrbează cununia d-lor Duminecă în 18 Februarie n. la 4 oare d. a. în biserica gr.-or. din Vale. Dorim fericire și noroc noilor căsătorii!

Producțiune literară urmată de joc, dă Joi în 10/22 Februarie tinerimea română din *Feriház* în însoțire cu inteligența de acolo. Din venitul curat se vor cumpăra elevilor de școală cărți. Prețul de intrare 40 cr. de persoană.

Casuri de moarte. *Ioan Hossu de Restoci*, fost protopretor al Chiorului, membru virilist al congregațiunii comitatului Solnoc-Dobăca și președintele partidului național românesc al cercului electoral Ileanda-mare, a răposat la 30 Ianuarie n. 1894 în Restoci, în etate de 70 ani. În mormîntarea s'a făcut la 1 Februarie nou după ritul greco-catolic.

— La 30 Ianuarie n. a răposat în Șișești *Lucreția Dredean* născută *Roman*, soția dlui *Eugen Dredean*, preot gr.-cat., în anul al 21-lea al etății și al 5-lea al fericitei sale căsătorii.

— *Iuliu Moldovan*, fost preot gr.-cat. în Cristelec, a răposat la 5 Februarie n. în Banișov, în anul al 28-lea al etății și al 3-lea al preoției sale.

— La 20 c. a răposat în Brașov *Eufrosina I. Popescu* născ. *Verzea*, în etate de 63 ani.

Îndreptare. În numărul de față pe pagina 40, coloana a 3-a șirul 16, în loc de „2?“ e a se ceti 11.

Câte flori pe deal înflor
Toate mie-'mi plîng de dor
Ce fecior și nu mă 'n sor!
Însura-m'aș însura
Nu știu pe cine-oi lua,
Oi lua vîrfurile verzilor
Și urgia fetelor.

Coborînd din deal în vale
Mă 'ntîlnii cu badea 'n cale,
Badea cu caru cu lemne
Și 'n pîlărie cu pene,
Eu cerui la el peniță
El zise se-'i dau guriță,
Eu guriță nu-'i dădui
Că gurița-'i cîntărita
Cu cîntăr de cele mari
Pe seama la doi gendari,
Că gurița îi cîntărită
Cu cîntăr de cele mici
Pe seama la doi voinici,
Că gurița-'i cîntărită
Cu cîntarul satului
Pe seama bărbatului.

R Î S.

— *Eu dacă m'aș însura, n'aș fi în stare să-'i calc întru nimic voința nevetei mele, tot ce 'mi-ar cere 'i-aș face...*

— *Într'adever? Și atunci de ce nu te însori?*

— *Tocmai pentru asta!...*

În fața judecătorilor. Un bătrîn de vre-o șeptezeci de ani, e osândit la 20 de ani închisoare.

— *Vă mulțumesc domnilor judecători, zise moșneagul sculîndu-se în picioare de pe banca s'a, nu nădăjduiam să mai trădese atîta!..*

Știe ce știe.

Jidovul: Dela cine cumperi vinul domnul birtaș?

Birtașul: Nici nu mai știi? Dela Domniata!

Jidovul: Atunci te rog adu-mi un păhar de bere.

Slabă nădejde:

Băiatul: Tată aș bea și eu odată..

Tatăl: Lucrul dracului; nu te-ai cumva? așteaptă pîndă-'i fi și tu mare, atunci apoi....

Băiatul: Pîndă atunci vei fi beut D-ta to!..

Doctorul către bolnav:

— *Trebuie să-'ți cruți ochii. Pare că lucrul mult noaptea.*

Bolnavul: În toată noaptea domnule doctor.

Doctorul: Pe semne ești culegător de litere la vre-o gazetă și literile prea mici sînt de vină; ele strică ochii.

Bolnavul: Nu dle doctor eu sînt covrigar.

Doctorul: A, înțeleg, atunci de vină vor fi covrigii prea mici!

La gara drumului de fer.

Un oficer de stație: Doamnă suiți-vă iute în vagon că pleacă trenul!

Doamna: În clipita asta, numai să-'mi mai sărut odată pe flica mea.

Oficerul: Nu e timp; trenul pleacă; lasă că mai bine o să am eu grije de treaba asta!

Un rezervist nu venise la manevre și a fost dat pe mîna judecătorului. La apărare avocatul lui zice.

— *Sînt pricini de ușurare. Dînsul n'a venit fiindcă 'i-s'a întemplat o nenorocire familiară. Soacra d-sale...*

Judecătorul: Doar a murit?

Avocatul: Nu... s'a măritat a doua oară!..

Proprietar și editor. **T. Liviu Albini.**

Pentru redacție, în lipsa dlui *Ioan Russu Șirianu*, răspunzător: **George Moldovan.**

Posta redacției.

Dlui Iosif Popovici în Globucraiova. Deocamdată nu poți afla decât portretul dlor Dr. Lucacia și Dr. Rațiu, și acestea se găsec la „Institutul Tipografic“ în Sibiu, dar' în curând vor fi în un tablou mai mare fotografiile tuturor bărbaților nostri național. care au fost loviți și osândiți în lupta ce o ducem. Să va publica prin ziare când va fi gata și cât va costa

Dlui Ant. Pop în Giulița. Cu părere de rău, dar' nu putem folosi poesia D-tale din pricina cuvintelor nepopulare din ea, ca: *semidocti, diverse, controverse, ficțiune, implorând...* cuvinte, care într'alte mai sânt și foarte nepoetice. Scrie curat popular, și apoi da.

Dlui X. Y. Z. în Vișeu-de-mijloc. Ne ceri un lucru imposibil, că adevărat să publicăm că cutare om și a omorit soția, câtă vreme judecătoria la slobozit ca nevinovat din lipsa de martori. Cum vei adevăra D-ta acest lucru, când el te-ar trage la răspundere că 'l-ai făcut în public omoritor? Din poeziile trimise vom folosi.

Dlui N. Török în Sotelek. Precum vezi am început cu numărul de față.

Economului M. Abmāzan în N. Comloș. Prea e neînsemnat lucrul ce ni 'l-ai scris. Vezi D-ta ce vești și lucruri mari un îmbulzesc, de aceea nu putem scrie ce ai zis.

Dlui Sabin Safta în Brad. Am primit. Vom folosi pe rind din ele. Mulțumim.

Dlui V. Sala în Vașcon. Balada se va folosi. La întrebări îți răspundem încurând.

Dlui S. Henegariu în Ohaba. Cântecul hăiducească îl păstrăm și se va publica negreșit, dar' din poeziile originale trimise acum, nu putem folosi, fiind prea începătoare atât ca formă cât și ca fond. Când vei isbută mai bine, atunci da.

Dlui I. Nu ne spui nici numele întreg nici de unde ești, și așa, firește, că nu putem publica. Ear' timbru de 30 cr. de ce ne-ai trimis, te rog?

Dlui N. Onciu în Uzdin. Povestea da; „Doara“ nu, fiind prea slab versificată, și apoi nici nu face subiect e de pus în versuri.

Junelui I. Epure. Doina o publicăm, dar' ceea-laltă poezie, nu se poate.

LOTERIE.

Cerându-ni-se din partea unor abonați să publicăm și noi pe seama cetitorilor „FOIA POPORULUI“ numerii ești la loterii în cursul săptămânii, cu numărul de față începem a le face destul și acestei așteptări a lor.

Tragerea din 10 Februarie n.

Timișoara: 61 8 68 13 85
Viena: 55 21 68 7 51

Tragerea din 14 Februarie n.

Brünn: 45 3 59 18 54

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Luni, 7 Februarie: Reghinul-săsesc, Papoț, Cincumare, Chezdi-Oșorheiu.

Marți, 8 Februarie: Alțina, Teiuș.

Joi, 10 Februarie: Chendu-mic, Sepși-Sân-Georgiu.

Sâmbătă, 12 Februarie: Borșa, Gurghiu-Alfalu, Mercuria, Sic, Sân-Mărtin, Sereda-Mureșului, Crișpătaș, Rodna-veche.

Cursul pieții din Sibiu.

Din 16 Februarie st. n. 1894.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 9.10 Venz. 9.78
Lire turcești 11.05 „ 11.21
Imperiali 10.05 „ 10.10
Ruble rusești 1.30 „ 1.32

Călindarul săptămânii.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele
	Dum. 33-a d. Rs. a V. și a F. gl. 5 sf. 5.	rés.	ap.
Dum.	6 Cuv. Păr. Vocul Ep.	18 Flavian	7 10 5 20
Luni	7 Păr. Partenie	19 Susana	7 8 5 22
Marți	8 M. Mc Teodor Strat.	20 Elucierie	7 6 5 24
Merc.	9 Mc. Nicifor	21 Eleutera	7 4 5 26
Joi	10 S. M. M. Haralampin	22 Petru C.	7 2 5 28
Vineri	11 S. M. Mc. Vlasie	23 Seren	7 0 5 29
Sâmb.	12 Păr. Meletie Epc.	24 Matias Ap.	6 58 5 30

Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște.

BILANȚUL

[308] 1—1

Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște pe al X-lea an de gestiune 1893.

Contul bilanțului.

Active:				Pasive:				
	fl.	cr.		fl.	cr.	fl.	cr.	
Cassa în numerar	8758	07				Depunerile membrilor (capital social)	10300	
Împrumuturi cu caventi	132261	60			Depuneri spre fructificare	161710	96	
Împrumuturi hipotecare	52315	60			Fondul de rezervă	14640	64	
Efecte	3083	—			Fondul de binefaceri	3356	49	
Depuneri proprii	1190	36			Interese anticipate pro 1894	2680	13	
Diversi debitori	181	79	197790	42	Diversi creditori	15	53	
					Profit curat		5086	
							197790	
							42	

Contul profitului și perderilor.

Eșite:				Venite:				
	fl.	cr.		fl.	cr.	fl.	cr.	
Interese la depuneri				6139	75	Profit transportat din anul trecut		18
Spese:						Interese:		
salare, marce de presenta remunerație	852	12				dela împrumuturi cu caventi	9666	50
Împriate inserțiuni, recunsite de scris, diverse	444	23				dela împrumuturi hipotecare	3047	10
porto	13	06	1309	41		dela depuneri proprii	190	57
Contribuțiune:						Provisiuni		683
directă	469	19				Taxe de transcriere		4
10% după interese la depuneri	501	22						
ecivalent și darea drumului competență de timbru și aruncuri comitatense	58	87						
	44	91	1074	19				
Profit curat				5086	67			
				13610	02			
								13610
								02

Seliște, 31 Decembrie 1893.

Dr. Nicolae Maier m. p.,
președinte.	Nicolae Neamțiu m. p.,
secretar.	Nicolae Mosora m. p.,
cascar.
Constantin Herția m. p.,
comptabil.	Dimitrie Roman m. p.,
vice-președinte.	Ioan Comșa m. p.,
membru al direcțiunii.
Dr. Nicolae Calefariu m. p.,
membru al direcțiunii.	Bucur Comșa m. p.,
membru în direcțiune.	Nicolae Peligrad m. p.,
membru în direcțiune.

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul present, precum și contul profitului și al perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Ioan Banciu m. p.,
membru al consil. de inspecț. | Ilie Hociotă m. p.,
membru al consil. de inspecț. | Aron Gogonea m. p.,
membru al consil. de inspecțiune. |
|---|--|--|

„ARDELEANA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primește

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

[157] 2—26

- a) depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abzicere cu 5%;
- b) depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- c) depuneri făcute pe timp mai îndelungat de cătră biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.
Orăștie, la 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

BETIA

se vindecă prin **Antibetin**, întrebuițat cu rezultat strălucit în o mulțime de casuri. *Nenumărate mulțumite primite dela cei vindecați se trimit franco la cerere.* Fiind fără ori-ce gust, se poate da pătimășului de beție și fără știrea lui. 1 dosă costă **2 fl. 20 cr.**, 1 dosă dublă pentru morbul învechit, **4 fl. 40 cr.** trimițându-se suma din urma și se trimite franco în toate țerile. Se capătă la farmacia „La Vultur“, Lugoj, nr. 308, Bănat. [2229] 16—20

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Se prenumără și la poste și librării.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr.; a doua oară 6 cr.; a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Administrațiunea ziarului „Tribuna“:

Sibiu, strada Măcelarilor nr. 21.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[159] 2—26

asigurază prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1889 fl. 753,907.07	în a. 1869—1889 fl. 604,695.42
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
Suma fl. 914,215.—	Suma fl. 754,999.29

1,669.214 fl. 29 cr.

Conform bilanțului pentru 1892 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **686.795 fl. 44 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Recunoscut ca cel mai bun și mai sănătos

adaus

la cafeaua de boane.

Se găsește pretutindenea.

Recomandat de autorități medicale

pe seama

femeilor, copiilor, care sufer de stomac etc.

$\frac{1}{2}$ chilo 25 cr. (50 bani).

Indispensabil pentru fiecare gospodărie și fiecare beutor de cafea e

CAFEAUA KNEIPP-MALZ-KATHREINER

cu gustul cafelei în boane.

Important pentru fiecare femeie casnică și mamă.

Sănătatea și bunăstarea familiei se găsesc mai ales în mâinile femeii și mamei! Cătră ele se adresează dar' introducerea „Cafelei Kneipp-Malz-Kathrein“. Ea e cea mai bună, singurul, firescul și sănătosul adaus la cafeaua în boane. Nici unei femei nu îi mai este îngăduit să rămână nepăsătoare în fața acestei cestiuni. Ea e de o eminență importantă pentru sănătate și gospodărie! Pentru întâia-ooră se oferă un product indigen, o adevărată cafea sănătoasă și cafea pentru familie! Gustoasă, sănătoasă și nutritoare dela sine, „Cafeaua Kneipp-Malz-Kathrein“ ca adaus păstrează cafelei în boane plăcuta ei aromă. A se începe cu un adaus de a treia parte și se poate indica adausul, după plăcere, până la jumătate și peste aceasta! Așadar' câtă economisire în asemănare cu surrogatele folosite până acum, care singure sânt cu neputință de gustat și pe lângă aceasta în cel mai multe casuri sânt vătămătoare sănătății și în tot casul numai mijloace de colorare. Că și cafeaua în boane, beută neamestecată e „otravă“ și Prin urmare cât de binevenit trebuie să-i fie un adaus, care pe lângă avantajile amintite, înlătură și efectele vătămătoare sănătății ale cafelei în boane! Succesul fără păreche în un timp atât de scurt dela introducerea ei, e cea mai strălucită dovadă în favorul ei! „Cafeaua Kneipp-Malz-Kathrein“ se mai fabrică acum atât de excelent încât nu se simte nevoia unei amestecări meșteșugite și ea se macină și se toarnă simplu împreună cu cafeaua în boane și poate fi gătită în toate felurile până acum obicinuite. Pentru bolnavi și pentru persoanele slăbite, anume pentru copii absolut nu mai există un mijloc de hrană mai excelent ca Cafeaua-Malz, care se macină, se ferbe 5 minute, se strecoară și se amestecă cu miere (ori zahăr) și cu lapte. E cestiune de conștiință pentru fiecare mamă a încerca aceasta; ea și copiii nu o vor mai părăsi!

[227] 2—11

NB. Pentru a se feri de imitații, la cumpărare să se iee seama la numele

Kathreiner

Marfa dată deschis sau în pachete socotite cu înșelăciune să se refuze necondiționat.